

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. prosince 2024 odvolání obžalovaného **Z. K.**, narozeného XXXXX, trvale bytem XXXXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 10. 2024, č. j. 5T 70/2024-143 a v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Hrabala a soudců Mgr. Lenky Králíkové a Mgr. Adama Kafky, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek částečně **zrušuje**, a to ve výroku o uložení trestu odnětí svobody.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu odvolací soud rozhoduje tak, že se obžalovanému za zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným napadeným rozsudkem a sbíhající se zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 28. 5. 2024, č. j. 12 T 16/2024-150,

ukládá

podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání **6 (šest) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje výrok o trestu** z rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 28. 5. 2024, č. j. 12 T 16/2024-150, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II. Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, kterého se měl dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustit tím způsobem, že

ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 24. 10. 2023, č. j. 2 T 52/2023-117, který nabyl právní moci dne 6. 11. 2023, uznán vinným ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody o výměře 30 měsíců,

tak

přestože věděl, o jakou látku se v případě pervitinu jedná a že nakládání s ní je možné pouze na základě zvláštního povolení, jehož držitelem není, tak tuto drogu s cílem získat majetkový prospěch nejméně v období od ledna 2024 do března 2024 na různých místech na území okresu Jihlava a okresu Havlíčkův Brod distribuoval dalším osobám, a to minimálně:

osobě K.Z., narozená XXXXX,

které nejméně od 2. 3. 2024 okolo 12:30 hodin do 3. 3. 2024 okolo 07:00 hodin v bytě nacházejícím se na adrese XXXXX v Jihlavě ve dvou případech prodal nebo bezplatně předal drogu pervitin v množství 3 a půl tzv. čar (cca 0,35 g) za celkovou částku 400 Kč,

osobě A.G., narozená XXXXX,

které nejméně v období od ledna 2024 do března 2024 v místě svého trvalého bydliště na adrese XXXXX v Havlíčkově Brodě a v městě Jihlavě nejméně v pěti případech prodal drogu pervitin uloženou v plastovém sáčku v množství asi 0,5 gramu na jeden nákup, a to při ceně 1 000 Kč za jeden gram drogy, kdy takto jí prodal pervitin v celkovém množství asi 5 gramů za celkovou částku cca 5 000 Kč,

osobě B.T., narozený XXXXX,

kterému nejméně v období od ledna 2024 do února 2024 v místě svého trvalého bydliště na adrese XXXXX v Havlíčkově Brodě nejméně ve dvou případech prodal drogu pervitin, v prvním případě v množství asi 1 gramu a v druhém případě v množství asi 2 gramů, a to při ceně 1 500 Kč za jeden gram drogy, kdy takto mu prodal pervitin v celkovém množství asi 3 gramů za celkovou částku cca 4 500 Kč,

kdy pervitin obsahuje účinnou látku metamfetamin, který je uveden v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek jako látka psychotropní.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

2. Za tuto trestnou činnost byl obžalovanému ukládán dle § 43 odst. 2 a § 283 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 28. 5. 2024, č. j. 12T 16/2024-150, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 70 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to bílé krystalické látky uložené v plastovém sáčku s rychlouzávěrem a finanční hotovost v celkové výši 5 000 Kč.
3. Obžalovaný proti rozsudku podal odvolání, a to do výroku o vině i trestu. V písemném odůvodnění podaného odvolání vypracovaném obhájcem, obžalovaný uvádí, že souhlasí s tím, že se dne 2. 3. až 3. 3. 2024 nacházel v Jihlavě s osobou K.Z., té zprostředkoval drogu pervitin a pomohl jí ji aplikovat, čehož lituje. Nesouhlasí s tím, že by měl prodat pervitin osobám A.G. a B.T.. Jedná se o osoby závislé na drogách a je tedy nutno vzít v potaz rozlišovací schopnosti takových osob. Pervitin narušuje smysl pro čas, takové osoby nejsou schopny rozlišit, zda se inkriminované jednání odehrálo před třemi měsíci nebo měsícem. Oba svědci uvedli, že jsou uživateli drog, jejich tvrzení, v jakém časovém období obžalovaný drogu prodával, nemusí být správné. Obžalovaný sám uvedl, že jim oběma drogu prodával, ale v jiném časovém období, a to na konci roku 2023, za co už byl pravomocně odsouzen. Svědci nemusí záměrně lhát, kdy jim obžalovaný prodával drogu, na vině může být jejich zkreslené vnímání času. Žádný další důkaz, který by usvědčoval obžalovaného z prodeje drog není. Nedošlo k prokázání skutkového stavu tak, jak je kladeno obžalovanému za vinu, soud měl rozhodovat dle zásady *in dubio pro reo*.
4. Odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a obsahovalo veškeré náležitosti odvolání dle § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud neshledal důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí odvolání ve smyslu § 253 odst. 1, 3 trestního řádu. Z podnětu podaného odvolání tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu napadený rozsudek přezkoumal ve všech výrocích, neboť odvolání směřovalo primárně do výroku o vině, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.
5. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalovaného na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Nebyl proto shledán důvod pro zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
6. Nálezací soud svá skutková zjištění rozvedl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Skutkový děj byl zjištěn správně, tj. bez důvodných pochybností, v rozsahu nutném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Skutková zjištění odpovídají výsledkům provedeného dokazování a jsou úplná a správná, takže ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění. Ostatně žádná z procesních stran doplnění dokazování nenavrhovala.
7. Následně nálezací soud hodnotil důkazy, tak jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Je třeba zdůraznit, že je právem soudu prvního stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu nepřísluší zasahovat do volného hodnocení důkazů soudu prvního stupně, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky, pokud nejde o případ důkazů opomenutých, či pokud zjištěný skutkový stav není v rozporu s obsahem provedených důkazů, což v tomto případě odvolací soud nezjistil.

8. Z odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 18) je zřejmé, že svůj závěr o vině obžalovaného soud prvního stupně založil částečně na jeho výpovědi, neboť doznal, že svědkyni K. Z. prodal a daroval drogu, výslovně uvedl, že mu poslala na účet 1 500 Kč a za to jí koupil drogu, kterou jí potom dal. Následně soud prvního stupně vycházel z výpovědi svědků B.T. a A.G.. Pokud nalézací soud shledal tyto svědky důvěryhodnými, když nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by je v obecné rovině znevěrohodňovaly, tak nutno dodat, že ani pro odvolací soud nic nesvědčí tomu, že by svědci vypovídali křivě, případně jakékoliv skutečnosti, které by svědčily pro jejich neschopnost si věc zapamatovat, či je dát do příslušných časových sousledností. Právě taková skutečnost byla namítána v podaném odvolání, tzn. s odkazem na samotné osoby svědků jako uživatelů pervitinu byla namítána jejich schopnost si věci zapamatovat, zejména si zapamatovat a správně zařadit jednání obžalovaného, který jim drogy v minulosti prodával do období vymezeném ve výrokové části rozsudku. V tomto smyslu lze souhlasit s nalézacím soudem, že výpovědi obou svědků jsou konkrétní, určité, ve smyslu přesného popisu, jak získali od obžalovaného drogy, kolikrát, popisy cesty, místa, kde bylo nakupováno, případně komunikace s ním. Svědkyně G. dokonce na otázku, zdali ví o tom, že by obžalovaný byl od ledna roku 2024 do března roku 2024 v Praze, odpověděla, že to ví. V Praze byl u příbuzných, neví kdy to bylo přesně, ale myslí si, že tam byl tak týden nebo dva, když se schovával, to jí říkal, že tam týden bude. Takto podávané výpovědi a v podstatě časové specifikace nesvědčí pro úvahy namítané v odůvodnění odvolání týkající se nesprávného časového zařazení jednání obžalovaného oběma svědky. Odvolací soud ve shodě s nalézacím soudem ovšem zdůrazňuje, že v neprospěch obžalovaného při hodnocení skutkového stavu, bylo nutné vzít v potaz i ty části jeho výpovědi, kde odkazoval na nemožnost trestnou činnost páchat v konkrétním čase, neboť v tu dobu měl pobývat v Praze. Jak vyplývá z výsledků zajištění uskutečněného telekomunikačním provozu, tak obhajoba obžalovaného v tomto smyslu nemá oporu v realitě, neboť v té době se většinou zdržoval mimo území hlavního města Prahy. Naopak je zjevné, že v se tomto období pohyboval v oblasti území statutárního města Jihlavy a Havlíčkova Brodu. Totožně lze uvažovat o té části obhajoby obžalovaného, která i následně se ukázala jako zavádějící, tím má odvolací soud namysli osobu, která měla potvrdit alibi obžalovanému jménem V. předtím označovaný jako T.F.. Závěrem ke skutkovým hodnocením soudu prvního stupně a části odvolání, kde je namítána neschopnost obou svědků si řádně vše zapamatovat s odkazem na jejich drogovou minulost, nelze než konstatovat, že totožně lze vztáhnout i na samotného obžalovaného.
9. Odvolací soud tak hodnocení důkazů soudem prvního stupně nejen respektuje, ale zcela se s ním ztotožňuje a pro stručnost ve zbytku na hodnotící pasáži z odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. Pokud odvolání obžalovaného směřovalo do hodnocení důkazů soudem prvního stupně v situaci, kdy ten nevybočil z mezí ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, nemohlo z principu obstát.
10. Správně zjištěný skutkový stav nalézacím soudem se patřičným způsobem odrazil i v právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Ten nepochybně naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, neboť neoprávněně prodal psychotropní látku a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen. V tomto bodě odvolací soud zdůrazňuje, že tuto právní kvalifikaci zakládá i obžalovaným doznané jednání vůči K. Z. Z hlediska naplnění subjektivní stránky je zjevné a vyplývá to z celkových okolností jednání, pro které byl obžalovaný uznán vinným, že ten jednal v úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
11. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku patřičně rozvedl veškeré okolnosti, které jsou pro ukládání trestu rozhodné z hlediska ustanovení § 38 odst. 1, a § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Správně ukládal trest souhrnný dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný se trestné činnosti v nyní projednávané věci dopustil ještě předtím, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek v trestní věci Okresního soudu v Jihlavě ze dne 28. 5. 2024, č. j. 12T 16/2024-

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

150, kde byl uznán vinným za naprosto totožnou trestnou činnost k trestu odnětí svobody v trvání pěti let. Zcela se lze ztotožnit i s okolnostmi polehčujícími či přitěžujícími, tak jak jsou rozvedeny pod bodem 18 odůvodnění napadeného rozsudku, zejména je skutečně nutno poukázat na osobu obžalovaného, jeho trestní minulost v podobě jak obecné, tak i speciální recidivy, s tím, že je v jeho prospěch hovoří pouze částečné doznání. Dle ustanovení § 283 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen sazbou ve výměře od 2 do 10 let. Vzhledem k ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku obžalovanému v rámci souhrnného trestu nemohl být uložen trest mírnější než trest již uložený, tj. trest odnětí svobody v trvání pěti let. V současné době obžalovaný vykonává trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 24. 10. 2023, sp. zn. 2T 52/2023, poté bude vykonávat zmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let. Dle názoru odvolacího soudu nalézací soud nedostatečně přihlédl k těmto uloženým trestům, tedy ke skutečnosti, že v současné době by obžalovaný měl vykonávat trest odnětí svobody v celkové výši sedmi a půl roku, a to ve smyslu ustanovení § 39 odst. 4 trestního zákoníku, tzn. stav, kdy při ukládání trestu soud přihlédl k trestům dosud nevykonaným. Rovněž odvolací soud přihlédl k množství distribuovaného pervitinu, jedná se o 8,35 g, kdy dle skutkových zjištění soudu prvního stupně se tímto měl obohatit o 2 900 Kč. Za daného stavu se tak jeví navýšení souhrnného trestu odnětí svobody o dalších 2,5 roku jako nepřiměřeně přísné ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu, kdy v tomto bodě odvolací soud zdůrazňuje, že podstatou souhrnného trestu z hlediska výměry je stav, kdy je rozhodováno způsobem jako by o všech sbíhajících se trestných činech bylo rozhodováno ve společném řízení. I z tohoto pohledu se jeví uložený trest v celkové výměře sedmi a půl roku jako nepřiměřeně přísný.

12. S ohledem na shora uvedené dovolací soud postupem podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil částečně napadený rozsudek pouze ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody a sám obžalovanému po vyhodnocení všech okolností polehčujících i přitěžujících uložil přiměřený trest v polovině zákonné sazby § 283 odst. 2 trestního zákoníku, tedy ve výměře šesti let, a to jako trest souhrnný. Dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pak obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, jak již správně učinil soud prvního stupně.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat** dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 10.12.2024

Mgr. Martin Hrabal v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová